

**แบบรายงานสรุปผลการเข้ารับการพัฒนาความรู้
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ สังกัด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘**

เรียน ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินเลย

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวปวิณा คำนิล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด สถานีพัฒนาที่ดินเลย สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘ กรมพัฒนาที่ดิน "ได้เข้ารับการพัฒนาความรู้ฯ หลักสูตร การจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕ % ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เป็นเวลารวมทั้งสิ้น ๒ วัน ณ สถานีพัฒนาที่ดินเลย ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวจัดโดย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมพัฒนาที่ดิน

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้เข้ารับพัฒนาความรู้ฯ หลักสูตรดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลการพัฒนาความรู้ฯ เพื่อโปรดพิจารณา ดังนี้

๑. การพัฒนาความรู้ฯ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับการจำแนกประเภทที่ดิน การตรวจสอบ แนวเขตป่าไม้ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี และการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชัน ๓๕ % และพื้นที่เข้า ภูเขา โดยใช้แผนที่มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐
- ๒) ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปสื่อสาร และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้

๒. เนื้อหาและหัวข้อวิชาของการพัฒนาความรู้ฯ มีดังนี้

๒.๑ การจำแนกประเภทที่ดิน

ความเป็นมาของการจำแนกประเภทที่ดิน

- ๑) ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ สืบเนื่องจากการที่ราชภูมิได้บุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมาก ฯพณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จึงได้โปรดฯ และบัญชาไว้ว่าต้องการจะรักษาพื้นที่ป่าไม้ไว้เป็นป่าไม้ของชาติ ร้อยละ ๕๐ ของเนื้อที่ประเทศไทย
- ๒) การจำแนกประเภทที่ดินเป็นการแบ่งพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น ๒ ประเภท คือ
 - ๒.๑) พื้นที่รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร
 - ๒.๒) พื้นที่ที่กันออกเพื่อเป็นที่จัดสรรเพื่อการเกษตรกรรมหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น
- ๓) การสำรวจจำแนกประเภทที่ดิน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙ มีการสำรวจป่าไม้ทั่งป่า และบรรจุโครงการจำแนกประเภทที่ดินไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาพื้นที่ป่าไม้ไว้เป็นสมบัติของชาติให้ได้ร้อยละ ๕๐ ของเนื้อที่ประเทศไทย การจำแนกประเภทที่ดินในครั้งนั้น โดยการนำ พรบ. ป่าสงวนและคุ้มครอง (พ.ศ.๒๔๘๑) มาดำเนินการจำแนกประเภทที่ดิน ประกอบด้วย ป่าสงวนและป่าคุ้มครอง ป่าอยุธยาห่วงการสงวน ป่าอยุธยาห่วงการคุ้มครอง ป่าซึ่งมีแผนที่จะสงวนหรือคุ้มครองนอกจากนี้ยังมีพื้นที่จัดสรร ซึ่งจะนำมาเสนอต่อ ครม. เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๔ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้เราเรียกว่าพื้นที่สำรวจจำแนกประเภทที่ดิน
- ๔) พื้นที่ดำเนินการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐๖ ล้านไร่ ประกอบด้วย

๔.๑) พื้นที่ป่าไม้...

- ๕.๑) พื้นที่ป่าไม้ เนื้อที่ประมาณ ๑๗๔ ล้านไร่
 ๕.๒) พื้นที่จัดสรร เนื้อที่ประมาณ ๓๒ ล้านไร่
 ๕) วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๐๖ ได้มีการจัดตั้งกรมพัฒนาที่ดิน โดยมี ดร.บรรเจิด พลาญกร ดำรงตำแหน่งอธิบดี และได้มีการโอนงานจำแนกประเภทที่ดินมาดำเนินการที่กรมพัฒนาที่ดิน
 ๖) การสำรวจจำแนกประเภทที่ดินระยะที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๓๐ โดยดำเนินการตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ (โครงการปรับปรุงการจำแนกประเภทที่ดิน) โดยมีหลักฐานสำคัญคือ ให้สำรวจจำแนกประเภทที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เนื้อที่ประมาณ ๓๐ ล้านไร่
 ๗) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการตราพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขึ้น ซึ่งใช้จนถึงปัจจุบัน

หลักเกณฑ์การพิจารณาการจำแนกประเภทที่ดินของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน

- ๑) พื้นที่ซึ่งต้องรักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร

- ๑.๑) มีสภาพเป็นป่าไม้
 ๑.๒) ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้น ๑, ๒ หรือ ชั้น ๓ ที่ความลึกของดินน้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร
 ๑.๓) หน่วยงานหรือโครงการของกรมป่าไม้
 ๑.๔) ดินไม่สามารถใช้ในทางเกษตรกรรมได้
 ๑.๕) เกาะ ภูเขา หรือพื้นที่ซึ่งมีความลาดชันเกิน ๓๕ %
 ๑.๖) ป่าชายหาด, ป่าชายเลน, ป่าที่เกาะ
 ๑.๗) ป่าที่เป็นเกาะและไม่มีเอกสารสิทธิ์
 ๑.๘) ป่าชายเลน ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐
 ๒) พื้นที่ป่าถาวรซึ่งสมควรจำแนกออกเป็นที่ทำกินและใช้ประโยชน์อื่นๆ
- ๒.๑) เหมาะแก่การเกษตร ซึ่งถือครองและทำประโยชน์แล้ว
 ๒.๒) ที่สาธารณประโยชน์
 ๒.๓) ที่ของหน่วยงานราชการ
 ๒.๔) เขตห้ามล่าสัตว์ ที่ราชภูมี น.ส.๓ ถือคลองอยู่แล้ว
 ๒.๕) มีสภาพป่า เนื้อที่ไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ ให้จำแนกออกเป็นป่าชุมชน เว้นแต่ กรณีที่มีพื้นที่ติดต่อกับป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรืออยู่ในเขตพื้นที่โครงการฯ ที่ให้สัมปทานทำไม้

ผลการดำเนินการสำรวจจำแนกประเภทที่ดิน ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๓๐

- ๑) เก็บเป็นพื้นที่ป่าไม้ถาวรเนื้อที่ประมาณ ๑๐.๖๕ ล้านไร่ (มอบให้กรมป่าไม้)
 ๒) อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๗.๖๕ ล้านไร่
 ๓) จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ ๑๐.๖๕ ล้านไร่
 ๔) จังหวัดที่มีป่าไม้ถาวร มีอยู่ ๖๘ จังหวัด เนื้อที่ประมาณ ๑๖๔.๔๙ ล้านไร่ ดังนี้
 - พื้นที่ซ้อนทับกับเขตป่าสงวน ประมาณ ๑๔๗.๕๓ ล้านไร่
 - คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติให้เก็บรักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร (มอบกรมป่าไม้) ประมาณ ๑๐.๖๕ ล้านไร่
 - พื้นที่ยังไม่มีการสำรวจจำแนก ประมาณ ๖.๓ ล้านไร่ (๖๖ จังหวัด)
 ๕) จังหวัดที่ไม่มี...

๕) จังหวัดที่ไม่มีป้าไม้ถาวร ๙ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม นครปฐม พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี

อำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในการจำแนกประเภทที่ดิน

- ๑) กรมพัฒนาที่ดินได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลด้วยโปรแกรมสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ พบว่าปัจจุบันยังมีพื้นที่ป้าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ และ เขตราชพัสดุสัตว์ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๖.๓ ล้านไร่ ๖๖ จังหวัด โดยเบื้องต้นพบว่า เนื้อที่ประมาณร้อยละ ๗๕ ไม่มีสภาพเป็นป้าไม้แล้ว ส่วนเนื้อที่ประมาณร้อยละ ๒๕ ยังคงมีสภาพเป็นป้าไม้
- ๒) อำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในการจำแนกประเภทที่ดิน พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๙ (๑)
 - ๒.๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ
 - ๒.๒ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ
 - ๒.๓) หัวหน้าส่วนราชการ ๑๗ หน่วยงาน เป็นกรรมการ
 - ๒.๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๕ คน เป็นกรรมการ
 - ๒.๕) อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เป็นกรรมการและเลขานุการ

มติคณะรัฐมนตรีและความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับป้าไม้ถาวร

- ๑) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๔ เป็นการสำหรับจำแนกประเภทที่ดิน อย่างละเอียด มีการกำหนดเป็นพื้นที่ป้าไม้ ๑,๓๐๐ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๑๗ ล้านไร่ เรียกว่า "ป้าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๔" และป้าที่สมควร จัดสรรเพื่อการเกษตรกรรมหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ ๓๒ ล้านไร่
- ๒) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ ให้สำหรับจำแนกพื้นที่ป้าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ และเขตราชพัสดุสัตว์ป่า เนื้อที่ประมาณ ๓๐ ล้านไร่
- ๓) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ แก้ไขเพิ่มเติม ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๗ พื้นที่ที่ได้จากการจำแนกประเภทที่ดินให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ (คจช.)
- ๔) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๑ เรื่องการขึ้นเขตป้าไม้ลงในระหว่างรูป ถ่ายทางอากาศ ให้กรรมที่ดินเป็นผู้ดำเนินการ กรมพัฒนาที่ดินตรวจสอบแล้วลงนาม รับรองเขตป้าไม้ถาวร มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ ระหว่างภาพถ่ายทางอากาศสี
- ๕) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๐ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอ มาตรการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน ในส่วนของป้าไม้ถาวร
- ๖) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๔ พื้นที่ตามมติที่กำหนดไว้เป็นป้าไม้ ของชาติ เป็นเพียงการกำหนดเขตป่าคร่าวๆ เพื่อที่ทางราชการจะได้ดำเนินการสำรวจ และจำแนกต่อไปว่าพื้นที่บริเวณใดให้เป็นป้าไม้ถาวร หรือพื้นที่ได้ไม่เหมาะสมสมกำหนดให้ เป็นป้าไม้ถาวรต่อไปเท่านั้น

๒.๒ การตรวจสอบแนวเขตป่าไม้ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี (เฉพาะราย)

เอกสารหลักฐานที่ต้องส่งให้กรมพัฒนาที่ดินใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบแนวเขตป่าไม้ถาวร

(๑) กรณีหมายกำหนดแน่ขอให้ตรวจสอบบนสำเนาแผนที่ภูมิประเทศาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

๑.๑) ต้องเป็นแผนที่ลำดับชุด ๗๐๑๗ พร้อมระบุลำดับชุดและเลขระหว่างของแผนที่

๑.๒) มีค่าพิกัดกริดทางเหนือและทางตะวันออกซัดเจนทั้ง ๒ แกน

๑.๓) รูปแปลงที่หมายมาในแผนที่ต้องเป็นวงรอบปิด รูปแปลงต้องหมายมาอย่างชัดเจน

๑.๔) การรับรองสำเนา เมื่อตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารแล้วให้เขียนรับรองสำเนา

๑.๕) เสน่กริดที่ปรากฏบนแผนที่ต้องมีเพียงชุดเดียวคือเสนอกริดของแผนที่ภูมิประเทศ

(๒) แบบคำนวนเนื้อที่ ร.ว. ๒๕ จ

๒.๑) ค่าพิกัดจาก UTM พื้นหลักฐานอ้างอิง (Datum) Indian ๑๙๗๕

๒.๒) การรับรองสำเนา เมื่อตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารแล้วให้เขียนรับรองสำเนา

๒.๓) ค่าพิกัดต้องไม่เป็นค่าพิกัดศูนย์ล้อย

(๓) สำเนารูปแผนที่กระดาษบาง (ร.ว.๙)

๓.๑) ระบุค่าพิกัดจาก UTM พื้นหลักฐานอ้างอิง Indian ๑๙๗๕ ให้ครอบคลุมแปลงที่ดินจำนวน ๔ จุด หรืออย่างน้อย ๒ จุด ในมุมทแยง (มุมขวาบน-มุมซ้ายล่าง หรือ มุมซ้ายบน-มุมขวาล่าง) และตัวเลขมีความชัดเจน

๓.๒) ต้องมีจุดตัดของค่าพิกัด (+) อย่างน้อย ๔ มุม

๓.๓) การรับรองสำเนา เมื่อตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารแล้วให้เขียนรับรองสำเนา

การรายงานผลการตรวจสอบ เอกสารที่แจ้งผลการตรวจสอบประกอบด้วย

(๑) แผนที่ตรวจสอบการจำแนกประเภทที่ดิน ในแผนที่จะประกอบไปด้วย รูปแปลงที่ขอให้ตรวจสอบและแผนที่แสดงการจำแนกประเภทที่ดินในบริเวณแปลงที่ขอให้ตรวจสอบ พร้อมเครื่องหมายแผนที่ ซึ่งแผนที่ตรวจสอบการจำแนกประเภทที่ดินจะมีสองมาตรฐานคือ มาตรารส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ และมาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐

(๒) หนังสือรายงานผลการตรวจสอบ กรณีเป็นหน่วยงานภายในการพัฒนาที่ดินจะเป็นบันทึกข้อความ หากเป็นหน่วยงานภายนอก เช่น กรมที่ดิน จะเป็นหนังสือครุฑ

รูปแบบการรายงานผลการตรวจสอบ ตามเอกสารหลักฐาน ๔ ประเภทได้แก่

(๑) ตำแหน่งที่หมายมาในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ที่แนบมา

(๒) ตำแหน่งจากข้อมูลค่าพิกัดที่ระบุครอบคลุมแปลงที่ดินในสำเนารูปแผนที่กระดาษบาง (ร.ว.๙)/ร.ว.๙จ. ที่แนบมา

(๓) ตำแหน่งจากข้อมูลค่าพิกัดที่แจ้งไว้ในสำเนาแบบคำนวนเนื้อที่ (ร.ว.๒๕จ.) ตำแหน่งจากข้อมูลค่าพิกัดที่แนบมา

(๔) ตำแหน่งที่หมายมาในสำเนาแผนที่... ที่แนบมา

๒.๓ การตรวจสอบพื้นที่ความลาดชัน ๓๕% และพื้นที่เข้า ภูเขา โดยใช้แผนที่มาตราส่วน
๑ : ๕๐,๐๐๐

ที่มาของที่เข้า ที่ภูเขา ปริมาณทั่วรอบภูเขารือเข้า ๔๐ เมตร

- ๑) คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๘ เห็นชอบในเรื่องการกำหนดพื้นที่ที่มีความ
ลาดชันโดยเฉลี่ย ๓๕% ขึ้นไป ไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้โดยไม่อนุญาตให้มีการออกโฉนดที่ดินหรือ
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินในพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากเป็น
พื้นที่ที่มีการชะล้างหน้าดินสูง ไม่เหมาะสมแก่การเกษตร สมควรเป็นพื้นที่ป่าไม้
- ๒) ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ข้อ ๑๕ กำหนดที่ดินที่ต้องห้ามมิให้ออก
หนังสือแสดงสิทธิในที่ดินไว้ ซึ่งรวมถึงที่เข้า ที่ภูเขา และพื้นที่ที่รัฐมนตรีประกาศห้าม
ตามมาตรา ๙ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ไม่รวมถึงที่ดินซึ่งผู้ครอบครองมีสิทธิ
ครอบครอง โดยขอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน ปัจจุบันที่เข้า ที่ภูเขารือ
ภูเขารือเข้า หรือภูเข้า ๔๐ เมตร จึงเป็นที่ดินที่ต้องห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินด้วย
- ๓) นิติคุณรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ให้กำหนดคำนิยามของคำว่า ที่เข้า ที่ภูเขารือ
ดังนี้ "ที่เข้า หมายถึง ส่วนของพื้นที่ที่สูงจากบริเวณรอบๆ น้อยกว่า ๖๐๐ เมตร ที่ภูเขารือ^๑
หมายถึง ส่วนของพื้นที่ที่สูงจากบริเวณรอบๆ ตั้งแต่ ๖๐๐ เมตรขึ้นไป" โดยมีข้อเสนอแนะ
ให้กรมพัฒนาที่ดิน นำเอกสารคำนิยาม ความหมาย และหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปกำหนดลงใน
แผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

หลักฐานที่ต้องส่งให้กรมพัฒนาที่ดินใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบพื้นที่ความลาดชัน
๓๕%

- ๑) สำเนาแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด ๑๗๐๑๗ ของกรมแผนที่ทหาร
- ๒) เอกสารแนบประกอบการพิจารณา
- ๓) เอกสารที่อ้างถึง หรือหลักฐานทางที่ดิน
- ๔) การรับรองสำเนา

การรายงานผลการตรวจสอบ

- ๑) การคืนเรื่อง จะแบ่งออกเป็น ๒ กรณี ดังนี้
กรณีที่ ๑ เอกสารประกอบการพิจารณาไม่ครบถ้วน "ไม่ถูกต้อง แบ่งเป็น ๓ กรณีย่อย ดังนี้
 - ๑.๑) แผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหารย่อ-ขยาย
 - ๑.๒) ร.ว.๙ "ไม่มีค่าพิกัดครอบคลุมแปลง
 - ๑.๓) เอกสารไม่เข็นรับรองสำเนาถูกต้อง
- ๒) ตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรม
แผนที่ทหาร "ไม่สอดคล้องกับรูปแปลงจาก ร.ว.๙ หรือ ร.ว.๒๕ ฯ"
 - ๒.๑) การแจ้งผลการตรวจสอบ กรมพัฒนาที่ดิน จะแจ้งผลการตรวจสอบเฉพาะบริเวณที่ขอให้
ตรวจสอบเท่านั้น โดยจะแจ้งผลการตรวจสอบความลาดชันเกินและไม่เกิน ๓๕% ทั้งใน
เขตเข้าและนอกเขตเข้า ซึ่งมีการกำหนดคำอธิบายสัญลักษณ์ ดังนี้
 - ๒.๑.๑) สีแดง หมายถึง ความลาดชันเกิน ๓๕% ในเขตเข้า
 - ๒.๑.๒) สีม่วง หมายถึง ความลาดชันไม่เกิน ๓๕% ในเขตเข้า
 - ๒.๑.๓) สีเหลือง หมายถึง ความลาดชันไม่ถึง ๓๕% นอกเขตเข้า
 - ๒.๑.๔) สีน้ำตาล หมายถึง ความลาดชันเกิน ๓๕% นอกเขตเข้า

สรุป การตรวจสอบพื้นที่ความลาดชัน ๓๕% และพื้นที่เข้า ภูเขา โดยใช้แผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด ๗๐๑๗ ของกรมแผนที่ทหาร เป็นภารกิจ ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินดำเนินการตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยการนำนิยามของที่เข้า ภูเขา และหลักเกณฑ์อย่างโดยย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างไปกำหนดที่เข้า ภูเขา ลงในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด ๗๐๑๗ ของกรมแผนที่ทหาร ไปใช้ในการจัดทำแผนที่แสดงเขตเข้า ภูเขาก่อนแล้วจึงจัดทำแผนที่แสดงเขตพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% การจัดทำแผนที่ดังกล่าวไม่มีการรังวัดหรือตรวจสอบในพื้นที่จริงแต่อย่างใด แผนที่ที่ได้จัดทำขึ้นจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงวิชาการ ดังนั้น การนำแผนที่ดังกล่าวไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานที่ร้องขอ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานนั้นต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ต่อตนเอง

๓.๑ สามารถอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ของความรู้พื้นฐานด้านการจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% เพื่อการพัฒนาที่ดิน

๓.๒ สามารถอธิบายถึงความเป็นมาของการจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕%

๓.๓ สามารถอธิบายหลักการจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕%

๔. แนวทางในการนำความรู้ ทักษะที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ฯ ครั้งนี้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน

๔.๑ นำความรู้เรื่องการจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% ไปใช้ในงานพัฒนาที่ดิน

๕. ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการนำความรู้ และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

การจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% และการตรวจสอบการจำแนก ต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องในการตรวจสอบ และต้องเป็นผู้มีอำนาจในการตรวจสอบและรายงานผลการตรวจสอบเท่านั้น

๖. ความต้องการการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อส่งเสริมให้สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้สมكثกผล

ผู้บังคับบัญชาเป็นแกนหลักในการผลักดันเจ้าหน้าที่ในการใช้การจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% ในงานพัฒนาที่ดิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวปวีณา คำนิล)

ผู้เข้ารับการพัฒนาความรู้

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗